

Beadvány az I. Kerületi Polgármesterhez

Magyar Szövetség az Emberi Jogokért
valamint a
Horthy Miklós Történelmi Társaság bécsi csoportja
1210 Wien, Staackmangasse 22.

Polgármesteri Hivatal
I. kerület 1014 Budapest, Kapisztrán tér 1.

Tisztelt Polgármesteri Hivatal,
Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Fentnevezett két egyesület nevében a következő kéréssel fordulok Önökhöz: Egy emléktábla elhelyezésének engedélyezése a budai Várpalota azon épületén, amelyben v. nagybányai Horthy Miklós, mint Magyarország kormányzója élt és dolgozott egészen 1944. október 16-ig, a németek által való elhurcolásáig. Az emléktábla elkészítésének és felállításának költségeit a két egyesület magára vállalja.

Amennyiben az emléktábla elhelyezésének engedélyezése az Önök hatáskörén kívül esik, kérjük, hogy javaslatunkat - támogató beleegyezésükkel - továbbítsák az erre illetékes helyre. Ugyanakkor arra is megkérjük Önöket, hogy döntésükről, illetve beadványunk további sorsáról bennünket írásban értesítsenek.

Javaslatunk rövid indoklása:

Közel ötven esztendei hazudozás, történelemhamisítás és elhallgatás után a rendszerváltás utáni Magyarország és annak fővárosa végre teljesítse azt a kötelességét, amivel a magyar nemzet megmentőjének v. nagybányai Horthy Miklósnak és saját magának tartozik. Egy nemzet, mely történelmét, vagy annak egy részét nem vállalja, annak a nemzetnek nincs, nem is lehet jövője. Azt a huszonöt évet, melynek v. nagybányai Horthy Miklós, mint államfő az ország élén állt, nemhogy szégyellnünk kell, hanem büszkének kellene, hogy legyünk rá. Szégyelleni valója csakis a győztes szövetséges hatalmaknak lehetne, akik meghazudtolva összes nagyhangú szólamaikat (mint például a Wilsoni 14 pont a nemzetek önrendelkezéséről szólót) egy olyan Európát teremtettek, melynek következményei még napjainkban is számos ártatlan áldozatot követelnek.

Magyarország a trianoni békediktátum által való megcsönkítése, a Tanácsköztársaság véres terrorja és a román megszálló csapatok országfosztogatása, alapjaiban rendítette meg a nemzetet. Ez a porig sújtott és alázott nemzet v. nagybányai Horthy Miklós erőfeszítései nyomán viszonylag rövid idő alatt talpra állt és az ország a térség legstabilabb államává vált. Sem polgárháborúk, sem véres belső viszályok nem hátráltatták az országépítést. Nem úgy, mint az összes szomszédos államban (Csehszlovákia kivételével). A magyar fizetőeszköz, a pengő már a harmincas évek elején Európa egyik legjobb pénze volt. Magyarországon egy kétkamarás országgyűlés által volt biztosítva a politikai élet demokratizmusa. A Képviselőházban, azaz az Alsóházban, a kormányzó pártok mellett jelen volt úgy a jobboldali, mint a polgári és a szocialista ellenzék, amely még a második világháború éveiben is viszonylag szabadon bírálhatta a kormányt, és szabadon fejthette ki a

véleményét. Teljesen szabadon, minden állami beavatkozás nélkül működhettek a szakszervezetek is, melyek nagyszerű sport- és kulturális munkát fejtettek ki.

1938-ban, amikor a náci Németország bekebelezte Ausztriát, közvetlen szomszédjává vált hazánknak. Megsokszorozódott a német nyomás Magyarországra úgy külpolitikai, mint belpolitikai téren. A jelentős német anyagi támogatás hatására rendkívüli módon megerősödtek a szélsőjobboldali pártok. A magyarországi német kisebbséget képviselő Volksbund is mind erőszakosabban lépett fel. A nyugati hatalmak pedig? Hiába fordult hozzájuk a magyar kormány különböző diplomáciai csatornákon keresztül, hogy támogatást kapjon az egyre növekvő náci nyomás ellen. A nyugat rövidlátó politikájával ugyanúgy cserben hagyta Magyarországot, mint ahogy azt megtette Ausztriával, majd Csehszlovákiával és nem sokkal később Lengyelországgal is. Magyarország, földrajzi fekvése miatt, a nácik "Drang nach Osten" politikájának egyik fő célpontjává válva, a nyugati hatalmak segítségének elmaradása miatt, szinte kilátástalan helyzetbe került. Mégis sikerült v. nagybányai Horthy Miklósnak ügyes menőverekkel, a Kállay-féle taktikus politika támogatásával, az országot a legrosszabbtól megmentenie. Sikerült a lehetőségek által adott legkevesebb áldozattal ezt az országot a háborús, viharverte tengeren úgy kormányoznia, hogy az nem süllyedt el teljesen. Mert nem süllyedt el még 1944. március 19-e után sem, amikor a náci csapatok megszállták hazánkat. Nem süllyedt el, mert a kormányrúdnál Horthy állt, aki nem hagyta el a süllyedőfélben lévő hajót, nem hagyta cserben nemzetét.

Külön kell szólni az úgynevezett zsidókérdésről. Amikor az európai kontinensen a Pireneusoktól keletre a nácik már "zsidótalanították" az egész földrészt, az akkor Magyarország területén kisebb-nagyobb megszorításokkal ugyan, mégis szinte háborítatlanul, közel nyolcszáz ezer zsidó élt. Mindez annak dacára történt, hogy valamennyi magyar-német tárgyaláson - bármilyen szinten is zajlott az le - a nácik három követeléssel álltak elő, azaz Magyarország teljes katonai bevetése a keleti fronton, a magyar gazdasági élet teljes átállása a német hadigépezet számára, valamint a "zsidókérdés" német módon, azaz "Endlösung" alapján való rendezése. A magyar kormánynak sokáig sikerült ezeket a követeléseket kivédenie. Sajnos az 1944. március 19-én bekövetkezett német megszállást követően egy másik megszállás miatt, évtizedekre megszűnt létezni a független magyar állam.

Feltétlenül meg kell még említeni, hogy Magyarország volt az első hadviselő állam, amely 1943-ban titkos fegyverszüneti egyezményt kötött a nyugati hatalmakkal. Ez azt eredményezte, hogy a német megszállásig nem érte nyugati szövetséges bombatámadás az országot. A náci megszállás után, 1944 nyarán v. nagybányai Horthy Miklós kihasználva a németek gyengeségét, leállította a zsidók deportálását. Még azt is el tudta érni, hogy a kistarcsai gyűjtőtáborból elindított szerelvényt visszairányították a határról. Az a sajnálatos tény, hogy a nácik minden trükköt igénybe véve, néhány nap múlva mégis deportálni tudták ezt az 1500 embert, egy másik történet. A Baky-Endre féle csoport, Eichmann segítségével, a fővárosba felvezényelt csendőrökkel akarta felszámolni, azaz megsemmisíteni a budapesti gettót, amit Horthy az esztergomi honvéd egységekkel meghiúsított és így 200.000 emberéletet megmentett.

1944 októberében már a trianoni Magyarország területén folytak a harcok a szovjet csapatokkal. Miután az angolszászok a Szovjetunióhoz utasították a fegyverletétel ügyében náluk tapogatózó magyar megbízottakat, Horthy kormányzó a további harcok elkerülése érdekében, szeptember végén egy küldöttség élén Moszkvába küldte Faraghó Gábor altábornagyot, az előzetes fegyverszüneti egyezmény megkötésére. 1944. október 15-én, a késő délelőtti órákban v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó egy proklamációt olvastatott be a magyar rádióban. Ebben bejelentette a nemzetnek, hogy mivel a háború elveszett, a további vérontás elkerülése érdekében fegyverszünetet kért a szövetségesektől. A németek válasza ismert: túlerejükkel elfoglalták a várpalotát és elfogva a kormányzót, Németországba hurcolták. Ugyanakkor a nácik támogatásával a

nyilasok átvették a hatalmat és példátlan véres terrort zúdítottak nemcsak a fővárosra, hanem az egész országra.

Magyarország kormányzója, v. nagybányai Horthy Miklós, ritkán látott hazafiasságával egy negyed évszázadon keresztül becsületesen, tisztességesen mindent megtett a magyar nemzet megmentése érdekében. Azt, hogy ma - egy új évezred küszöbén - itt a Kárpát-medencében még létezik magyarság, Neki és a hozzá hasonló hazafiaknak köszönhetjük.

Javaslatunkat azért tesszük, hogy a ma élő generáció, de főleg a magyar fiatalság vegyen példát v. nagybányai Horthy Miklósról, akinek utolsó leheletéig a Haza és a Nemzet volt a legfontosabb. Sírkövének felirata legyen mementó számunkra:

Üldöztetünk, de el nem hagyatunk

Tiportatunk, de el nem veszünk

Szent Pál II. Kor. 4,9

Bécs, 2000. február 02.

Őszinte tisztelettel:

Almási-Szabó/Blumgrund János
titkár